

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

**XXV International Science Conference
«Scientific trends in the development
of modern research»**

**June 23-25, 2025
Lyon, France**

SCIENTIFIC TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF MODERN RESEARCH

Abstracts of XXV International Scientific and Practical Conference

Lyon, France
(June 23-25, 2025)

UDC 01.1

ISBN – 979-8-89940-588-4

The XXV International scientific and practical conference «Scientific trends in the development of modern research», June 23-25, 2025, Lyon, France, 198 p.

Text Copyright © 2025 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2025 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Polunina O., Barabash I. Effect of training systems and planting density on the productivity of apple trees. Abstracts of XXV International Scientific and Practical Conference. Lyon, France. Pp. 9-10.

URL: <https://eu-conf.com/en/events/scientific-trends-in-the-development-of-modern-research/>

19.	Вереша Р.В. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК УНІВЕРСАЛЬНА КАТЕГОРІЯ	66
20.	Ключко В.М. РОЛЬ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ДЛЯ ДОТРИМАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ	71
21.	Ключко В.М. РОЗМЕЖУВАННЯ ШАХРАЙСТВА ТА ПРИВЛАСНЕННЯ ЧИ РОЗТРАТИ МАЙНА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ	75
MANAGEMENT, MARKETING		
22.	Мосійчук Б. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ ЕМОЦІЙНИМ МАРКЕТИНГОМ ТА БРЕНДУВАННЯМ	77
23.	Комеліна О.В., Кудрявцев І.В. СМАРТ-ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ЕФЕКТИВНІСТЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ	80
24.	Левада О., Моїсєєв Є., Кузьменко В.Я. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ТЕХНОЛОГІЙ	82
25.	Педоренко Д.А. ПЕРЕДУМОВИ ІНТЕГРАЦІЇ ІНСТРУМЕНТІВ МАРКЕТИНГУ В ЛОГІСТИКУ	86
MEDICINE		
26.	Котелевський Р.А., Котелевська Г.Р. CLINICAL CASE OF PROSTHODONTIC TREATMENT OF A PATIENT WITH A MALUNITED JAW FRACTURE	89
27.	Черкашина М.В., Леонтєв П.О. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРИЧИН СМЕРТІ ПРИ ЗАКРИТІЙ ЧМТ	91
PEDAGOGY		
28.	Ushakova S. THE PHENOMENON OF LANGUAGE GAME	98

РОЗМЕЖУВАННЯ ШАХРАЙСТВА ТА ПРИВЛАСНЕННЯ ЧИ РОЗТРАТИ МАЙНА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Клочко Володимир Миколайович

кандидат юридичних наук
старший викладач кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет,
Україна

У кримінальному праві України існує значна кількість майнових злочинів, які мають схожі об'єктивні ознаки. Зокрема, це стосується таких складів злочину, як шахрайство (ст. 190 КК України) та привласнення чи розтрата майна (ст. 191 КК України). Нечітке розмежування між ними може призводити до юридичних помилок при встановленні істини у кримінальному провадженні.

Павленко І.В. акцентує увагу, що теоретико-правові питання злочинів проти власності завжди були в центрі уваги науковців. Це пояснюється тим, що, по-перше, у загальних показниках злочинності злочини проти власності завжди займали і займають лідируючі позиції, по-друге, склади злочинів проти власності мають багато спільних ознак, що на практиці створює певні труднощі у їх розмежуванні [2, с. 156].

Шахрайство це заволодіння чужим майном або придбання права на майно шляхом обману чи зловживання довірою, а відповідальність за інше розглядуване протиправне діяння, настає при умові привласнення чи розтрати чужого майна, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні [1].

Обман (повідомлення потерпілому неправдивих відомостей або приховування певних обставин) чи зловживання довірою (недобросовісне використання довіри потерпілого) при шахрайстві застосовуються винною особою з метою викликати у потерпілого впевненість у вигідності чи обов'язковості передачі їй майна або права на нього. Обов'язковою ознакою шахрайства є добровільна передача потерпілим майна чи права на нього [3].

Отримання майна з умовою виконання якого-небудь зобов'язання може бути кваліфіковане як шахрайство лише в тому разі, коли винна особа ще в момент заволодіння цим майном мала на меті його привласнити, не виконуючи зобов'язання. Зокрема, якщо винна особа отримує від іншої особи гроші чи цінності нібито для передачі службовій особі як хабар, маючи намір не передавати їх, а привласнити, вчинене належить кваліфікувати як шахрайство [3].

У контексті розмежування кримінально-караних діянь, передбачених статтями 190 та 191 Кримінального кодексу України, доцільним є ґрунтовне дослідження ознак об'єктивної сторони кожного зі складів злочину. Спільною для них рисою виступає факт зловживання довірою з боку власника майна або уповноваженої особи. Проте специфіка реалізації цього зловживання суттєво відрізняється. Так, при шахрайстві зловживання довірою є способом протиправного заволодіння чужим майном. У той же час привласнення, розтрата

або заволодіння майном із використанням службового становища передбачають попереднє легальне чи фактичне перебування такого майна у володінні винної особи. Визначальною рисою шахрайства також є введення потерпілих в оману, що стає механізмом отримання майнових благ, якими ті володіють або які перебувають у межах їхнього розпорядження.

У випадках, коли обман або зловживання довірою при вчиненні шахрайства супроводжуються іншими злочинними діями, дії винного мають кваліфікуватися не лише за відповідною частиною статті 190 Кримінального кодексу України, а й додатково за нормами, які передбачають відповідальність за вчинений супутній злочин. Наприклад, якщо особа самовільно привласнює повноваження чи звання службової особи, здійснює викрадення, підробку, пошкодження або привласнення документів, печаток чи штампів з наміром використання їх у шахрайстві, або ж застосовує завідомо підроблені документи чи зловживає службовим становищем, такі дії підлягають окремій правовій оцінці за відповідними статтями (353, 357, 358, 364 КК України).

Розмежування складів шахрайства та привласнення є принципово важливим для забезпечення точності правозастосування у сфері кримінального права. Вирішальним критерієм є спосіб набуття майна: у випадку шахрайства майно отримується внаслідок введення в оману, тоді як при привласненні воно спочатку передається правомірно, але надалі незаконно утримується особою всупереч встановленим обов'язкам. Однак у процесі правової кваліфікації злочинного діяння необхідно враховувати весь комплекс фактичних обставин конкретної справи.

Список літератури

1. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-ІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131.
2. Павленко В.І. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою: (ст. 192 КК України): Проблеми розмежування із суміжними складами злочинів / І.В. Павленко // Прикарпатський юридичний вісник. – Вип. 3(28). – Т.2. – 2019. – С. 156-160.
3. Про судову практику у справах про злочини проти власності: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 06.11.2009 № 10. – електронний ресурс: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09#Text>